

Adrian Miaskowski

[nauczyciel](#)

[autor podręczników](#), [autor reform edukacyjnych](#)

Ur. 25.12.1657, Wielkopolska

Zm. 28.2.1737, Kraków

Dane rodziców

Franciszek Kazimierz Miaskowski

Florentyna z d. Wierusz Kowalska

Wychowanie i wykształcenie

Do [zakonu jezuitów](#) wstąpił 4 grudnia 1672 roku w [Krakowie](#), księdzem został w 1685 roku w [Poznaniu](#).

Etapy kariery dot. edukacji

Był profesorem [matematyki](#) w [Kaliszu](#) (1679-1682 i 1686-1688) oraz [Poznaniu](#) (1682-1683 i 1688-1690), [filozofii](#) w [Poznaniu](#) (1688-1690) i [Kaliszu](#) (1690-1693) oraz [teologii dogmatycznej](#) w [Krakowie](#) (1694-1702).

Pełnił liczne funkcje: [sekretarza prowincjała](#) (1702-1703), [rektora](#) w [Poznaniu](#) (1703-1706) i [Krakowie](#) (1706-1708), [prowincjała](#) (1708-1712), ponownie [rektora](#) w [Poznaniu](#) (1712-1717), [Jarosławiu](#) (św. Jana) (1717-1721) i [Krakowie](#) (św. Piotra) (1721-1726), prepozyta domu profesów w [Krakowie](#) (1726-1730), [prefekta studiów](#) w [Poznaniu](#) (1730-1733) i [Krakowie](#) (1735-1737).

Napisał [podręcznik filozofii](#): "Introductio in universam Aristotelis philosophiam seu dialectica" (Sd 1720), kilka dzieł teologicznych: "Deus in essentia unus, in personis trinus" (Praga 1723), "Deus Homo seu Incarnatio Verbi Divini et excellentia [...] Virginis Mariae" (Praga 1728), "Angeli theologicae propugnati" (Pz 1730), "Tractatus de fine ultimo et beatitudine creaturae rationalis" (Pz 1731) i "Tractatus theologicus de actibus humanis" (Sd 1742) oraz dwa dziełka o tematyce rekolekcyjnej: "Expedita salutis via per Exercitia spiritualia" (Sd 1718) i "Nieomylna do zbawienia droga w Ćwiczeniach duchownych pokazana" (Sd 1719).

Pokazał się jako dobry administrator, jako [rektor](#) przygotował materiał do budowy gmachu [kolegium](#) w [Poznaniu](#), a jako [prowincjał](#) wydał w 1711 roku ordynację w sprawie studiów humanistycznych i kaznodziejskich. Należał do grona [jezuitów](#), którzy dostrzegali potrzebę naprawy szkół zakonu. Jako [prowincjał](#) w memoriale z 26 marca 1711 roku z niepokojem stwierdził: „Dzisiaj obniżył się szacunek dla zawodu nauczycielskiego; chociaż nie brak nam ludzi zdolnych i wybitnych, także i w naukach humanistycznych, to jednak większość ojców raczej ubiega się o zajęcia rozrywające, głośnie, o prace na dworach magnatów, o znajomości i przyjaźnie z nimi, albo o katedry filozofii, by na nich uprawiać przesadną spekulację”. W memoriale Miaskowskiego zwraca uwagę nie tylko krytyka przejawów zeświecczenia życia zakonnego i „przesadnej spekulacji” w nauczaniu [filozofii](#), lecz także nagana nadmiernej zażyłości [jezuitów](#) z magnatami. W trosce o podniesienie poziomu szkół prowincji polskiej wzywał przełożonych [kolegiów](#), by otoczyli opieką nauczycieli, zalecając im ordynację studiów humanistycznych - "Catalogus praelectionum in Scholis S.J. Provinciae Polonae". [Program](#) ten, wydany również 26 marca 1711 roku, nie usamodzielniał [historii](#), poszerzał natomiast kanon lektur podany w "Ratio studiorum" z 1599 roku, wymieniając: "Bukoliki" i "Georgiki" Wergiliusza, "De bello civili" i "De bello gallico" Cezara, "Coniuratio Catilinae" Salustiusza, "De rebus gestis Alexandri" Kurcjusza, historię Justyna, "Listy z Pontu" Owidiusza, elegie Tibullusa, satyry Juwenalisa i Persjusza, tragedie Seneki, dzieła Tacyta, Liwiusza, Wellejusza Paterkulusa. Z literatury greckiej zalecano teksty ojców Kościoła, Jana Chryzostoma i Grzegorza z Nazjanzu, "Bajki" Ezopa, "Dialogi" Lukiana, ustępy z Teognisa, mowy Izokratesa, wiersze Pitagorasa, teksty Hezjoda; czytano także

mowy Demostenesa i Iliadę Homera. Program nie wychodził więc poza szkołę humanistyczną.

Fakty z życia osobistego

Żył w [XVII-XVIII wieku](#).

Bibliografia

Przedmiotowa

1. S. Bednarski, *Upadek i odrodzenie szkół jezuickich w Polsce. Studium z dziejów kultury i szkolnictwa polskiego*, Kraków, 1933.

